

i no al B.O.E., ens va decebre la manca de previsions pressupostàries del Govern, i les constants referències a les dificultats d'enteniment amb el Govern Central.

Amb tot i això, si actualment un professor vol donar la seva matèria *en* català, necessita sol·licitar un permís oficial. Mentre aquesta situació no canviï, no viurem una situació normal.

Federació d'Ensenyament de
Juliol 1986 Comissions Obreres de les Illes.

ILLUSTRE COLLEGI OFICIAL DE DOCTORS
I LLICENCIATS EN FILOSOFIA I LLETRES
I EN CIÈNCIES DE BALEARS

ALGUNES REFLEXIONS SOBRE LA LLEI DE NORMALITZACIO LINGUISTICA

Després de llegir la Llei de normalització Lingüística publicada pel Govern de la Comunitat Autònoma, s'ens ocorre fer unes petites reflexions sobre alguns dels seus punts, especialment aquells que es refereixen a l'ensenyament, que són els que més ens preocupen com a ensenyants i també perquè considerem que l'ensenyança és la base per a concienciar el poble.

Al llarg de tota l'articulació apareix sempre el català com a "llengua pròpia de les Illes Balears". A la fi el nostre Govern ha arribat a reconèixer aquesta unitat de la llengua i s'ha atrevit a assumir el seu vertader nom enlloc dels eufemismes emprats fins ara (llengua de les Balears, Mallorquí) i que es troben encara als llibres de qualificacions escolars d'alguns Centres d'ensenyança?. Si es reconeix que la llengua que es parla a les Balears és el català, què passarà, a partir d'ara, amb aquells professors que fan oposicions a l'assignatura de "Català, modalitat Balear"?.

L'article 18, 1) diu que "els alumnes tenen dret a rebre l'ensenyament en la seva llengua, sigui la catalana o la castellana", un dret certament amparat per la Constitució, però es dona el cas para-

doxal, que si es volen impartir cursos en llengua catalana (fent ús d'aquest dret constitucional), s'ha de sol·licitar un permís a la Conselleria d'Educació i Cultura com a "curs experimental en català" quan tots sabem que la llengua no és un tema d'experiència sino un vehicle d'expressió. En aquest punt la nostra llengua està, una vegada més, en inferioritat de condicions respecte a la castellana, que no precisa de cap permís especial ni del rétol d'experimental.

Article 20, 2) "... l'acreditació dels coneixements del català pot no esser exigida als alumnes que hagin obtingut la dispensa durant *qualque any...*" Basta no haver cursat un any de català durant els vuit anys que comprén l'EGB per ja no tenir l'obligació d'acreditar el coneixement de la llengua a l'hora d'obtenir el títol de Graduat Escolar?. Pel que fa referència a les exempcions (disposició adicional 4a) aquestes només poden concedir-se en cas que el temps de residència no sigui superior a tres anys. Què passarà amb aquells alumnes que passin aquí —per les circumstàncies que siguin— un quart any?. Evidentment, en un sol curs s'hauran de posar al nivell exigít dels tres anys anteriors.

Debut a la situació sociolingüística que patim, som conscients que la tasca és dura, que continuament ens trobarem en conflictes i que depen de les autoritats competents donar-los una solució justa. Es té resolt, per exemple, el cas que un reduït nombre d'alumnes exigeixi un ensenyament en castellà en front d'una majoria que l'exigeixi en català (o viceversa)?. Quins drets han d'esser prioritaris?.

Per últim, ens preocupa realment que una Llei que ha tardat tan de temps en publicar-se, no tardi atre tant en posar-se en vigor. Què s'ha fet de positiu respecte al desenvolupament de l'articulat quan falten manys de dos mesos per començar un nou curs escolar?.

En fi, aquestes i moltes altres són les reflexions que ens podriem fer en torn a aquesta Llei. Es tasca de tots dur-la endavant, del MEC controlar la seva correcta aplicació, del Govern de la Comunitat Autònoma el posar els mitjans econòmics suficients, però sobre tot, la voluntat política per a complir i fer complir aquesta Llei, i això, la voluntat política del Govern, és el que més ens preocupa.

Col·legi de Llicenciats.